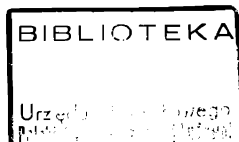

2

Opublikowano dnia 27 kwietnia 1957 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39435

Kl. ~~45 c~~, 9

Aleksander Sławiński

Parczew, Polska

45^c 13/00

Kopaczka do kartofli

Patent trwa od dnia 13 października 1955 r.

Przedmiotem wynalazku jest kopaczka do kartofli posiadająca dwie nożowe płozy podcinające redlinę wraz z krzakami kartofli, przy czym płozy te są zaopatrzone w pochyłe wachlarze rusztowe podnoszące kartofle na powierzchnię, a przepuszczające ziemię między swymi rusztowaniami.

Dla umożliwienia zapuszczenia tych noży w ziemię, na odpowiednią głębokość pod krzaki kartofli, kopaczka według wynalazku posiada po bokach dwa wąskie równoległe względem siebie ustawione pługi, które jednocześnie spełniają rolę wyorywaczy kartofli po bokach redliny.

Na rysunku przedstawiono kopaczkę według wynalazku w wykonaniu przykładowym, przy czym fig. 1 przedstawia kopaczkę w widoku z boku, a fig. 2 — w widoku z góry.

Grządziele 1, 2 posiadają w dole przypawane lub donitowane słupce 3, 4 do których zamocowane są dwa wąskie pługi boczne 5, 6 i nożowe płozy 9, 10. Pługi 5, 6 są wyposażone w wznoszące się do góry wachlarze rusztowe 7, 8, a no-

żowe płozy 9, 10 w podobne wachlarze rusztowe 11, 12.

Pługi 5, 6 z wachlarzami 7, 8 są ustawione równoległe, ale odkładają ziemię i kartofle na boki, natomiast nożowe płozy 9, 10, z których każda podcina redlinę do połowy, mają taki kształt lub są tak ustawione aby między tyłem noża 13 płozy 9 i tyłem noża 14 płozy 10 była pewna przerwa pozwalająca na swobodne odchylenie w bok napotkanych na tej głębokości kamieni.

Wachlarze 7, 8, 11, 12 składają się z płaskich prętów mających zdolność cięcia grudek ziemi ale nie są na tyle ostre aby mogły ciąć kartofle. Ich pręty wznoszą się łagodnie i wybierają kartofle, podnosząc je do góry i odchylając na dwa boki.

Grządziele 1, 2 są ze sobą związane wiązkami 15, 16, przy czym okrągłe wiązadło 16 służy jednocześnie jako oś obrotu związanych ze sobą prętów 17, 18 z kółkami pomocniczymi 19, 20, zaopatrzonymi w zębate tarcze 21, 22.

Pręt kierowniczy 17 wchodzi między grądziele 1, 2 i łuki 23, 24 zaopatrzone w otwory nastawcze 25. Głębokość bruzd wytwarzanych przez pługi 5, 6, a tym samym i głębokość na jakiej noże 13, 14 podcinają redlinę dla wybrania z niej kartofli przez wachlarze rusztowe 11, 12, nastawia się przez założenie zatyczki 26 i odpowiednią parę otworów 25 z jednoczesnym przewleczeniem jej przez otwór 27 w pręcie 17. Pręt 17 posiada jedno lub dwa ramiona 28 z ręcznymi uchwytami 29 do kierowania kopaczką. Na górnym końcu jednego z łuków 23, 24 znajduje się uchwyt 30, za który można chwycić przy zakręcaniu z jednej redlin na drugą.

W przedstawionym przykładzie kopaczka posiada dwa jednakowe koła pomocnicze 19, 20, zaopatrzone w zębate tarcze 21, 22, wchodzące między grądziele 1, 2, przy czym tarcze 21, 22 tocząc się po gruncie kładą łęciny i chwasty dociskając je do gruntu, co pozwala grądzicielom na przerywanie lub wzdłużne ich układanie i przepychanie w tył bez wyrwywania kartofli. Dzięki zaopatrzeniu tarcz 21, 22 w zęby mogą one wykonywać tę czynność sprawniej.

Na górnym końcu grądzielel znajduje się mostek 31, stanowiący znany regulator poprzeczny. W odpowiednich otworach tego mostku, pionową śrubą mocuje się regulator podłużny 32, co pozwala na pewną wahlliwość boczną haka 34, zamocowanego nastawnie na wygiętym w dół ramieniu 33 regulatora 32.

Kopaczka według wynalazku tworzy więc najpierw swymi pługami 5, 6 dwie wąskie bruzdy po obydwóch bokach redliny układając wyorane z nich kartofle na boki, a następnie podcina redlinę od spodu i swymi wachlarzami rusztowymi wypycha z ziemi kartofle na wierzch przepuszczając ziemię między rusztowinami i układając kartofle na boki. Po przejściu kopaczki według wynalazku kartofle z całej redliny są wydobyte na powierzchnię ziemi i ułożone na ziemi w dwa szeregi.

Zamiast uwidocznionych na rysunku dwóch noży 13 i 14 do podcinania redliny może być również zastosowany jeden nóż trójkątny z ostrzem zwróconym ku przodowi. Ważne jest tylko, aby był to nóż płaski albo prawie płaski i miał z tyłu pochylę pręty rusztowe. Jednak przy zastosowaniu dwóch noży bocznych (jak na rysunku) mogą one posiadać mniejszy kąt natarcia i mogą tym samym łatwiej podrywać redlinę.

Kopaczka według wynalazku może być przystosowana do zwyczajowej redliny lub do zbioru kartofli sadzonych systemem gniazdowym, a na-

wet ta sama może być użyta w jednym i drugim przypadku z ewentualnym tylko przestawieniem pługów bocznych.

Zamiast pokazanej na rysunku łukowo wygiętej grądzielel może być zastosowany prosty dyszel z zamocowanymi do niego dwoma słupicami, jak to bywa przy kultywatorach. Można też słupice te mocować parami na ramie stwarzając w ten sposób np. ciągnikową kopaczkę dwurzędową. Kopaczka według wynalazku może być również dwurzędową i posiada wówczas dwa komplety urządzeń w odstępie, odpowiadającym odstępowi między dwoma sąsiednimi redlinami.

Zastrzeżenia patentowe

1. Kopaczka do kartofli, znamienna tym, że ma dwa wąskie równoległe ustawione pługi prawy i lewy, zamocowane w pewnym od siebie odstępie, oraz pojedyncze lub podwójne koło pomocnicze toczące się po redlinie w tym odstępie.
2. Kopaczka według zastrz. 1, znamienna tym, że ma dwie płozy nożowe podcinające redlinę od spodu.
3. Kopaczka według zastrz. 2, znamienna tym, że dwie nożowe płozy mają taki kształt lub są tak ustawione; ażeby między tyłem jednego ostrza i początkiem drugiego ostrza była pewna przerwa pozwalająca na swobodne odchyłanie w bok napotkanych kamieni.
4. Kopaczka według zastrz. 2 lub 3, znamienna tym, że jej nożowe płozy są wyposażone w wachlarze rusztowe podnoszące kartofle do góry.
5. Kopaczka według zastrz. 1—4, znamienna tym, że jej koło pomocnicze ma dwie zębate tarcze boczne.
6. Kopaczka według zastrz. 1—5, znamienna tym, że jej koło pomocnicze jest tak ustawione, iż częściowo zachodzi pomiędzy grądziele lub słupice pługów bocznych.
7. Kopaczka według zastrz. 1—6, znamienna tym, że jej wąskie pługi są zaopatrzone w wachlarze rusztowe odchylone na boki.
8. Kopaczka według zastrz. 1—7, znamienna tym, że ma regulator wzdłużny (32), stanowiący jednocześnie regulator wysokości zaczepu haka (34).

Aleksander Sławiński

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

